

fordomsfri Forhandling med mig om Udvildelsen af Værditoldsatserne end med det ærede Medlem Hr. Drachmann om Begrænsning af dem. Ganske vist erklærer han sig villig til fordomsfri Forhandling om Toldlovens Enkeltheder, men dog fastholdt han i hele Talens Karakter Retningslinien i denne Toldlov, og det er dette, jeg ogsaa ønsker at gøre og tillige at yde ham Bistand til at kunne. Naar den højtærede Minister overfor den Kritik, der er fremkommet af hans Forslag, navnlig med Hensyn til de mange Positioner, fremhæver, at de var nødvendige for den rimelige, vel funderede og vel fordelte Beskatning, maa jeg sige, at det Argument, der altid af Værditoldens Venner er blevet anvendt til Fordel for deres System, netop er at Værditolden gjorde de mange Positioner overflødige, fordi den ved selve sin Karakter indførte den rimeligt fordelte Beskatning. Ganske vist vil en ensartet Værditoldsats selvfølgelig ikke kunne fordele Skattebyrden paa samme Maade som en skalamæssig Værditoldsats; men selv om man derfor kan være enig i, i alt Fald under de nuværende Forhold, at maatte bevare en Skala, som begynder med den laveste Toldsats og ender med Luksustoldsatsen, skulde jeg dog tro, at der ogsaa indenfor denne Skala maatte være Mulighed for en stærkere Sammenarbejde af Positioner. Thi det, som der fra Købmandsstandens Side klages over ved Toldbehandling af Varer, er bl. a. Vanskeligheden ved at afgøre, under hvilken Position deres Varer skal henføres. Derom opstaar mange Stridigheder. Naturligvis kan det betyde mere, om en Vare er henført under den ene eller den anden Toldposition, naar det er en Vægttoldsats, der er til Stede, end naar det er under en 5 eller $7\frac{1}{2}$ pCt.s Skala, men alligevel vil dog enhver holde paa at komme ind under den Skalasats, hvor han mener, at hans Varer hører hjemme. Og hvis Varen henføres til en anden, vil han procedere derom og søge at vinde sin Sag. Deraf vil der opstaa ustandselige Stridigheder og Gnidninger, og jo mere man formindsker disse, ved at formindske Positionernes Antal, des mere vil man lette Toldbehandlingen og derved faa Værditoldens Betydning frem.

Jeg skal med Hensyn til denne Kritik henvise til en Diskussion, der fandt Sted i Manufakturhandlerforeningen forleden, hvor en gammel Ven af den højtærede Minister indenfor denne Handel udtrykkelig beklagede, at Manufakturgruppen inde-

holdt en saadan Række af Positioner og derigennem en saadan Kilde til fortsatte Stridigheder og Ubehageligheder, at saa godt som hele Fordelen ved at gaa over fra Vægttold til Værditold vilde gaa fløjten, og at, da Overgangen altid vilde være besværlig, maatte man i og for sig, hvis man ikke kunde faa noget bedre, foretrække at blive ved det bestaaende. Det var en udpræget Ven af Værditolden, der talte saaledes, ligesom det er urigtigt at tro, at Handelsstanden som saadan under eet skriver under paa Grosserer-Societetets Bemærkning om Værditolden. Medens Grosserer-Societetets Skøn over Toldloven i det store og hele maa anses for at være en overordentlig klog og forstandig Udtalelse, har man paa dette Punkt udtalt sig saaledes, at det langt fra finder Tilslutning indenfor hele Handelsstanden. Manufakturgruppens Talsmænd viser jo en aldeles ubetinget Tilslutning til Værditoldprincippet, men ønsker det altsaa praktiseret paa den Maade, der giver de virkelige Fordele.

I Anledning af en enkelt Bemærkning, som den højtærede Minister fremførte om, at Værditoldens Gennemførelse ved den forrige Toldlov tillige havde givet en forbedret Handelsstatistik, beder jeg om at maatte fremføre ogsaa en enkelt Ting, der kom frem paa dette Møde, og som jeg, da den har Betydning for Vurderingen af hele Toldloven, vil bede den højtærede Minister saa vidt muligt faa undersøgt. Det angaar den Position, som den højtærede Minister omtalte, nemlig den tidligere Position 110, Beklædningsstykker i det hele. Af de statistiske Bemærkninger til Toldlovsforslaget fremgaar det, at Indførselen af saadanne Beklædningsstykker har været 73 000 Tons i 1921, og Værdien deraf har været 23 Mill. Kr. Af en Repræsentant for denne Branche blev det anført, at disse Tal var fuldkommen umulige, det vilde nemlig svare til, at hvert kg havde haft en Værdi af 30 Ø., hvilket enhver, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, maatte erkende var fuldstændig utænkeligt. Hvis man virkelig skulde undersøge, hvad denne Konfektions Værdi havde været i dette Aar, maatte man komme til det Resultat, at den Værditoldsats, som den højtærede Minister havde foreslaaet, ikke vilde medføre nogle faa Mill. Kr.s Indtægt, men at man paa denne enkelte Post vilde naa langt op over 10 Millioner efter Værdien. Ved den Forhandling, der fandt Sted, lykkedes det ikke at faa klaret, hvorledes dette Forhold var at forstaa, om der var